

Berättelse

Mitt namn är Lisa

Ett barn föds i denna planet, ett nytt stjärnsystem uppstår. Barnet heter Lisa och blir älskad och omhändertagen av sina föräldrar. Illusionen av den perfekta familjen börjar suddas ut från den svartvita familjeporträtten som hänger ute i vardagsrummet. Åren går och Lisa växer sakta men säkert till en ung tonårsflicka.

Den varma världen förvandlas till en mörkare och dystrare värld som Lisa inte längre känner sig trygg i men är tvungen att vänja sig vid det. Lisas föräldrar börjar slå och kränka henne, för att hon inte är tillräcklig duktig i skolan. Hon känner press på att vara den perfekta eleven i skolan. Att hitta vänner verkar vara svårare än vad hon hade anat. Fixering kring smink och kläder bland tjejerna passar inte in i Lisas värld, hon drar sig undan och försöker finna en plats, miljö där hon passar in.

För varje dag som går blir skolan en mardröm och bilden i hemmet börjar måla sig fram ett helvete. Skolämnena börjar bli avancerade och eleverna börjar reta sig på Lisa, vilket läraren ignorerar. För varje dag som går, kommer hon hem till sitt eget fängelse. Maten står dukat på bordet, hela familjen sitter där väntandes på att Lisa ska komma och sätta sig.

Föräldrarna vill veta hur skoldagen har varit, med en klump i magen svarar Lisa med att dagen har varit bra. Hon räcker fram ett papper som hon har fått från sin lärare. På pappret står ett möte bokat för ett utvecklingssamtal. En framtida dag som Lisa önskar att hon kunde bara försvinna från denna planet. Men tyvärr måste hon möta verkligheten och förbereda sig inför denna dag.

Under utvecklingssamtalet säger läraren att skolgången inte går bra och undrar hur saker och ting står till hemma. Lisas pappa svarar läraren med en lägre tonart att allt står bra till hemma. Under samtalet hotar Lisas far på ett annat språk, att när dem kommer hem så ska hon få sitt straff för brist av otillräcklig engagemang i skolan. Väl hemma så bryter helvetet in, en helt vanlig dag för Lisa egentligen, fast med lite mer tillsatt "krydda" på.

Lisa förbereder sig inför sina försvarsställningar, tjocka kläder som ska dämpa smärtan av slagen utav skärpet. Blod droppar från armar och ben, blåmärken tycks bli något större. Lisas enda tanke är att imorgon är det en ny dag. Svullnaden kommer att gå ner inom ett dygn tänker hon, då ingen kan misstänka något. Ett leende och en raderad historia ska driva Lisa fram utan komplikationer. Hon funkade som en robot, hon äter, sover, får smällar här och där men står fortfarande kvar på sina ben och fortsätter följa sina vardagliga rutiner i hennes sårbara liv.

Lisa är en smart flicka som är tuff på utsidan men sårbar på insidan. Hemligheten som inte får träda fram är hur hennes hemsituation ser ut. Vart hon än befinner sig, ser hon våld, andra barn som slåss med varandra och föräldrar som öppet slår sina barn på gården, köpcentret. Lisa ber varje kväll till gud innan läggdags, om att hon ska få komma hem till en riktig familj, en familj som kan värma hennes hjärta som frusit till is.

Trots att hennes värld ser svart ut, så tror Lisa på ett mirakel. Hon väntar på att den dagen ska dyka upp och förändra hennes liv för evigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lavira med Poeter.se id #26807 innehar upphovsrätten